

Trobades globals i presentació a la ciutat de la Convocatòria /UNZIP Arts Visuals 2018

A la convocatòria /UNZIP Arts Visuals 2018 s'estan desenvolupant al territori cinc projectes seleccionats. Un altre acció de la convocatòria són les tres trobades globals que realitzem durant l'any entre tots els projectes (fotografia i societat, art al barri, projecte d'exposició, projecte deslocalitzat i projecte d'art i educació) i els equips d'acompanyament: centres del programa d'arts visuals, professionals del món de l'art i l'educació, agents en formació i interlocutors de diferents departaments de l'Ajuntament del Prat. Són sessions pensades per compartir aprenentatges i activar relacions amb el context, així com organitzar una presentació conjunta de la convocatòria oberta a la ciutat. Per la dinamització de les trobades, hem comptat amb el col·lectiu *Suversión* (Lina Sánchez i Lina López) que ens proposen un apropament als aprenentatges comunitaris. Us deixem amb els seu relat de les dues primeres sessions i [el link al vídeo de la primera trobada](#). A primers d'octubre, celebrem la tercera trobada de la convocatòria, per tal d'organitzar la presentació de la convocatòria a la ciutat.

Les suverseres han estat al Prat Primera trobada de la convocatòria /UNZIP (Arts Visuals) 2018 Què és *suversión* del Prat?

Suversión del Prat és un dispositiu creat per generar dinàmiques de trobada i creació sobre l'acció comunitària a partir de la realització audiovisual, per transgredir els models d'aprenentatge comunitari convencionals que estableix la institució, però ho fa proposant l'acció des de la mateixa institució.

Fins ara s'han generat dues de les tres trobades de la convocatòria /UNZIP Arts Visuals 2018, conformada per cinc projectes. Tenint en compte que l'aprenentatge comunitari no obeeix als formats universals que estableix la metodologia de la recerca tradicional, perquè l'espai, el temps i els habitants en si mateixos són els indicadors del camí, hem concebut aquest dispositiu des de la sort i l'atzar, l'assaig-error, la immediatesa, des d'allò que succeeix cada dia. Com pensar-nos des d'altres realitats comunes que desconeixem? La nostra quotidianitat no és la mateixa que la dels altres i és des d'aquí mateix des d'on ens pensem i actuem com a comunitat.

Per dinamitzar les trobades entre els projectes de la convocatòria, hem treballat en la construcció d'un oracle de pressentiments amb la funció de reflexionar sobre el nostre sentir en comunitat i contribuir, per tant, al desenvolupament de la intuïció comunitària. Aquesta intuïció consisteix en l'habilitat que desenvolupem per conèixer, comprendre o percebre les nostres relacions de manera clara i immediata, sense la intervenció de la raó. Els pressentiments són frases que han estat extretes dels cinc projectes seleccionats de la convocatòria d'UNZIP 2018, conceptes col·lectius que generen connexions entre les cinc propostes i que, per tant, es converteixen en pressentiments comuns.

En la primera trobada, portada a terme el dissabte 5 de maig, ens vam reunir amb els realitzadors dels cinc projectes i els gestors que acompanyaven el desenvolupament de la convocatòria des dels diferents centres cívics i institucions participants. Vam estudiar la possibilitat de reflexionar sobre l'aprenentatge comunitari des de la nostra proposta discursiva i com posar-ho en pràctica: com fer que aquests discursos s'articulin amb les realitats d'un territori? A partir d'aquesta inquietud es van crear 4 taules de treball en què cada projecte va reflexionar sobre les seves dinàmiques de realització. Quan sorgia una pregunta els participants la plantejaven a l'oracle. Les cartes dels pressentiments van ser eficaces en el moment de generar la resposta, a més d'aportar claredat per executar i desenvolupar cada proposta. En aquest joc, més enllà de pensar -com és habitual- que aquestes eines intuïtives banalitzen l'experiència, es va aconseguir afinar la nostra capacitat de distingir l'exterior i l'interior de cada projecte i de construir-lo des de la intuïció col·lectiva. Totes les respostes, finalment, estaven dins de cada projecte des del principi, a diferència del que marca la tradició en art i cultura de partir sempre, ho vulguem o no, de la convenció de metodologies de recerca en contextos en què allò realment important no és la racionalització de l'experiència.

Aquesta és una aposta per escoltar-nos entre totes, per empatitzar, comprendre i actuar, per fer el canvi de paradigma que suposen l'escolta i el contacte que els mateixos projectes proposen, una espècie de tacte continu a través del qual es generen noves formes de relacionar-se en col·lectiu.

Aquesta és la nostra aposta.
Seguirem *suversionant* el Prat!